ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ Κ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6158

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

Η ΛΕΟΝΤΗ ΚΑΤΕΠΕΣΕΝ

Ἐπαναλαμβάνει ὁ κ. Γ. Παπανδρέου — μὲ τὴν αὐταρέσκειαν πάντοτε ἐπιγραμματικοῦ εὑρήματος — ὅτι ἡ κυριωτέρα πρώτη ὕλη τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ εὐφυΐα τοῦ Λαοῦ της. Ἀλλά, κατὰ συρροήν, εἰς τὴν πρᾶξιν ἀθετεῖ τὴν ἀνακάλυψίν του αὐτήν. Δὲν ὑπάχει, δυστυχῶς, ἐνέργειά του, ποὺ νὰ μὴ ἀποτελῇ ἀναίρεσιν τῶν λόγων του. Καὶ δὲν ὑπάρχει περιφρόνησιν ὅλων τῶν ὑμνολογιῶν του. Δὲν χρειάζεται ἀναδρομή. Ἡ περίπτωσις τοῦ περιφήμου σχεδίου «Περικλῆς» εἶναι ἀρκετή. Ἔρχεται αἰφνιδίως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν ἐπαύριον τῆς μεγαλειώδους συγκεντρώσεως τῶν ἐθνικοφρόνων εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος. Καὶ τὴν παραμονὴν τῆς συζητήσεως τοῦ πολιτικοῦ θέματος εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ νομίζει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι διὰ τῆς συντονισμένης αὐτῆς ἀλληλουχίας τῶν χρονολογιῶν, κατορθώνει νὰ ἀκινητήσῃ τὴν εὐφυΐαν τοῦ Λαοῦ. Ὅτι κατορθώνει ἀντιπερισπασμὸν προσοχῆς. Ὅτι κατορθώνει μετάθεσιν ἐλέγχου. Ὅτι ἐπιτυγχάνει θόλωσιν τῆς κρίσεως. Ἰδού, ὅμως, ἡ ἀντίφασις. Καὶ ἡ βλασφημία. Διότι οὔτε παγιδεύεται, οὔτε ἐξαπατᾶται ὁ Λαός. Ὁ Λαὸς διαθέτει ὡριμότητα, κρίσιν καὶ πεῖραν. Καὶ συλλαμβάνει παντὸς ἄλλου ταχύτερον τί κρύπτεται ὄπισθεν τῶν σκηνοθετικῶν ἐπινοήσεων, ὄπισθεν τῶν ἀθλίων ἐπιφάσεων, ὄπισθεν τῶν δῆθεν ἠγανακτημένων μεγαλοστομιῶν. Καί, πρὸ παντός, γνωρίζει νὰ τοποθετῆται λογικῶς ἐν μέσῳ τῶν γεγονότων καὶ νὰ χαράσσῃ γραμμὴν πορείας. Νὰ βλέπῃ χωρὶς τὰς παρωπίδας τοῦ ψεύδους. Νὰ ἐκκαθαρίζῃ τὴν πραγματικότητα ἀπὸ τὰ παράσιτα τῶν διασυρμῶν. Καὶ νὰ τὴν ἀντιμετωπίζῃ πλέον μὲ τὴν ψύχραιμον σοβαρότητα καὶ τὴν σταθερὰν ἀποφασιστικότητα, ποὺ ἐπιβάλλουν αἱ περιστάσεις.

Ἂς πληροφορηθῇ, λοιπόν, ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ὁ Λαὸς δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς μύθους, τοὺς ὁποίους αὕτη ἐφιλοτέχνει, ὅταν, συμπράττουσα ὡς «ἀνένδοτος ἀγὼν» μὲ τὴν ἀναρχίαν καὶ ποδοπατοῦσα τὸν νόμον καὶ κηρύσσουσα τὴν ἀνταρσίαν κατὰ τοῦ Κράτους, κατήρχετο εἰς τὸ πεζοδρόμιον καὶ ἐλιθοβόλει ἐκεῖθεν, ὡς μαινόμενος γαβριᾶς, τὰ πάντα. Ἂς πληροφορηθῇ, ὅτι ὁ Λαὸς δὲν ἀσχολεῖται πλέον μὲ τὸ παρελθόν, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη συνδέεται μὲ τὴν κραιπάλην τοῦ ψεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας, θλιβερῶν ὅπλων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κατὰ τῆς ΕΡΕ. Ἂς πληροφορηθῇ, ὅτι ὅ,τι κυρίως συγκεντρώνει ἔμφοβον τὴν προσοχήν του, εἶναι τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Διότι τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τὰ σχήματα, χάρις εἰς τὴν πνευματικὴν πλατυποδίαν, ποὺ κυβερνᾷ, καθίστανται ὀσημέραι καὶ περισσότερον συγκεχυμένα. Καὶ περισσότερον ἀβέβαια. Καὶ περισσότερον ρευστά, μέσα εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος τῶν κινδύνων, ποὺ ἔχουν ὀρθωθῇ κατὰ τοῦ τόπου. Καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς στόχους — ἀπὸ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον — καμμία «βόμβα» δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν ἀνησυχίαν τῆς Κοινῆς Γνώμης. Τὴν ἔντρομον αὐτὴν ἀνησυχίαν, ἡ ὁποία διετυπώθη εἰς τὸ θαρραλέον αἴτημα τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς σημερινῆς ἐπικινδύνου Κυβερνήσεως. Ἂς ἀφεθοῦν, λοιπόν, κατὰ μέρος τὰ δῆθεν σχέδια βιασμοῦ τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Ἂν ἐβιάσθη κάποτε ἡ λαϊκὴ θέλησις, ἐβιάσθη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Φεβρουαρίου 1964. Καὶ ἐβιάσθη μὲ τὸ τρομακτικὸν ὄργιον τῶν «εὐγενῶν νέων», μὲ τὴν ἀποκορύφωσιν τῆς δραστηριότητος τῶν κομμουνιστῶν καὶ μὲ τὸν παθητικὸν ρόλον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον οὐσιαστικῶς ἠχρηστεύθησαν τὰ ὄργανα τῆς τάξεως. Ἂς ἀφεθοῦν αἱ παραποιήσεις, αἱ διαστροφαὶ καὶ αἱ κακοήθειαι. Καὶ ἂς ἐξηγηθοῦν τὰ πεπραγμένα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ὑποστηρίζουν, ὅτι ὁ Λαὸς ἐξεδικήθη τὴν ΕΡΕ δι' ὅσα ἐναντίον του ἔπραξε!!! Καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου τὴν πλειοψηφίαν. Ἀλλὰ τί ἡ Κυβέρνησίς της ἐπετέλεσε; Καὶ τί συμβαίνει γύρω μας; Τί συμβαίνει μὲ τὸν χορὸν αὐτῶν τῶν παντοτειδῶν ἀπειλῶν, ποὺ κυκλώνουν τὴν χώραν, ἀρχίζουσαι ἀπὸ τὴν διεθνῆ ἀνυποληψίαν καὶ καταλήγουσαι εἰς τὴν ἐξέγερσιν τῶν καπνοπαραγωγῶν; Τί συμβαίνει μὲ τοὺς κοχλασμούς, οἱ ὁποῖοι σηκώνουν τὰς τάξεις τῶν ἐργαζομένων εἰς διαμαρτυρίας; Τί συμβαίνει μὲ τὸν τιμάριθμον, ὅταν τὸ ἑκατοντάδραμον ἀξίζῃ σήμερον 65 δραχμάς; Τί συμβαίνει μὲ τὴν κατάφωρον κομμουνιστικὴν δραστηριότητα, τῆς ὁποίας ἡ αἰχμὴ ὁλονὲν προχωρεῖ εἰς βάθος; Τί συμβαίνει μὲ τοὺς ἐν ἐκτροχιασμῷ «Λαμπράκηδες», οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν εὐκαιρίας ἐπιδεικτικῶν ἀναισχυντιῶν καὶ κατασκευάζουν μυθομανεῖς ἐμπλοκάς, διὰ νὰ ἐμφανίζωνται ὡς θύματα; Τί συμβαίνει μὲ τὴν ἀπλουμένην εἰς τὴν ὕπαιθρον λευκὴν τρομοκρατίαν εἰς βάρος τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως καὶ τοῦ νόμου; Τί συμβαίνει μὲ τοὺς μισθούς, οἱ ὁποῖοι ἐξαφανίζονται πρὶν κἂν φθάσουν εἰς τὴν ἀγοράν; Τί συμβαίνει μὲ τὸ Κυπριακόν, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς πλέον εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀσφαλῆ πληροφορίαν καὶ πρόβλεψιν;

Αὐτά, ἐνδεικτικῶς ἀναφερόμενα, εἶναι ἐκεῖνα, ποὺ περιέχουν πυρακτωμένην οὐσίαν. Αὐτά, ποὺ ἐνδιαφέρουν ἀμέσως. Αὐτά, ποὺ βαθύτατα συγκινοῦν τὸν Λαόν. Καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀνήκουν εἰς τὰς κομπορρήμονας φαντασιώσεις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, ὑβρίσαντες καὶ καπηλευθέντες, κατώρθωσαν νὰ φθάσουν εἰς τὴν Ἀρχήν. Διὰ νὰ δώσουν καὶ ἐκεῖ ἐξετάσεις πολιτικοῦ ἤθους καὶ ἱκανότητος. Καὶ διὰ νὰ μηδενισθοῦν καὶ ἐκεῖ. Ἀφοῦ παντοῦ καὶ πάντοτε εἰς τὸ παρελθὸν ἐμηδενίσθησαν καὶ παρεμερίσθησαν ὡς χρεωκόποι τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Καὶ εἶχαν γίνει οἱ ἀποδιοπομπαῖοι της. Διὰ νὰ ἐπανέλθουν διὰ τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους, τῶν ὁποίων ἡ λεοντῆ τόσον γρήγορα κατέπεσε.

ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΤΟΥ κ. ΠΑΝΑΓ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΝΟΧΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

ΕΔΩΣΕΝ ΟΠΛΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΤΟ "ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙΚΛΗΣ,, ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΩΣ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΕΘΕΣΑΝ ΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΣΚΕΥΩΡΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλος προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ συνεργοί του ἐπροχώρησαν πολύ. Μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκδήλωσιν τῆς ὀργῆς του, μοῦ ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσω ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Παπανδρέου, ἦσαν πολλὰ καὶ σοβαρότατα τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ἐβασίζοντο ἡ ὀργὴ τοῦ λαοῦ καὶ τὸ δικαίωμά μου. Οἱ ἔχοντες ὅμως ἀνεζήτησαν τρόπον ἀντιπερισπασμοῦ καὶ ἐν τῇ ἀφροσύνῃ των κατέστησαν διὰ τοῦ ἐφευρεθέντος ὑπ' αὐτῶν τρόπου, τὴν θέσιν των ἀκόμη βαρυτέραν.

1) Ἀνεκάλυψε καὶ παρέδωσε εἰς τὴν δημοσιότητα ὁ κ. Παπανδρέου τὸ ἐπιτελικὸν σχέδιον «Περικλῆς». Ἀπέφυγεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅταν ἐνθαρρυνόμενος ἀπὸ τὰς ἐπιδοκιμαστικὰς κραυγὰς τῶν κομμουνιστῶν, προέβη εἰς τὴν ἀποκάλυψιν καὶ καταγγελίαν τοῦ σχεδίου, νὰ ἀναγνώσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἔστω καὶ μίαν, μοναδικὴν φράσιν, περιεχομένην εἰς τὸ σχέδιον. Καὶ ἀνέγνωσα ἀκολούθως ἐγώ, παρεμποδιζόμενος συνεχῶς ἀπὸ τοὺς «δημοκράτας», ὀπαδοὺς τοῦ κ. Παπανδρέου, ὡρισμένας φράσεις, καταδεικνυούσας εἰς πάντα καλῆς πίστεως Ἕλληνα, ὅτι τὸ σχέδιον «Περικλῆς» προέβλεπεν ὡς ἄσκησιν, μηδέποτε ἄλλωστε πραγματοποιηθεῖσαν, διὰ τὴν κινητοποίησιν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, κατὰ τῶν «κιτρίνων», τῆς ἐκκλησίας, τῶν πνευματικῶν ἱδρυμάτων, τῶν παλαιοπολεμιστικῶν ὀργανώσεων, ἀδιάφορον ἐὰν ἦσαν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν κεντρώων ἢ φίλων τῆς ΕΡΕ, κἀθὼς καὶ τὴν συγκρότησιν ἢ δυνατὸν — ὡς ἀναγράφεται, ρητῶς — διακομματικῶν ἐπιτροπῶν ἐκ μελῶν ἀνηκόντων εἰς οἱοδήποτε ἐθνικόν, δηλαδὴ «κυανοῦν» κόμμα.

Φυσικά, τὸ ραδιόφωνον τοῦ ἐναρετου «δημοκράτου» Παπανδρέου, μετέδωσε μετὰ μαγνητοφώνησιν καὶ δὴ ἐπανειλημμένως ὁλόκληρον τὸν λόγον του, διὰ νὰ παγιδευθῇ καὶ ἐξαπατηθῇ ἡ Κοινὴ Γνώμη, ἠρκέσθη δὲ εἰς τὴν μετάδοσιν ἐλαχίστων, ἀσυνδέτων ἰδικῶν μου φράσεων.

2) Ὁ πρωθυπουργός, παραδώσας εἰς τὴν δημοσιότητα σχέδιον ενδεχομένης ἐνεργείας κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, δηλαδὴ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς δημοκρατίας, κατέστη ἔνοχος ἀποκαλύψεως ἀπορρήτων ἐθνικῶν ἐγγράφων, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ συμφέροντος τῆς χώρας καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν μόνον τῆς κομματικῆς ἐμπαθείας του. Ἔδωσεν ὅπλα εἰς τοὺς κομμουνιστὰς ἐναντίον τοῦ ἔθνους, θέσας ὑπεράνω τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος, τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον. Ἐν περιπτώσει νέων ἐκλογῶν ὑπολογίζει ἐπὶ ἔτι μᾶλλον ἀγαλυτέρας πριμοδοτήσεως ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν καὶ δι' αὐτὸ θυσιάζει χάριν αὐτῆς καὶ αὐτὴν τὴν ἑνότητα τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Δηλῶ, ὅτι ὄχι μόνον τὸ σχέδιον «Περικλῆς», ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα σχέδια ἔπρεπε νὰ προετοιμασθοῦν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν, εἴτε ἐν εἰρήνῃ, εἴτε ἐν περιπτώσει πολέμου, εἴτε ἐσωτερικῶν ἀναταραχῶν, τοῦ ἀντεθνικοῦ, ἀντιδημοκρατικοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι παραδίδει ὁ πρωθυπουργὸς εἰς τὴν δημοσιότητα τοιαῦτα σχέδια, σημαίνει ὅτι θὰ ἔχῃ ἀπαγορεύσει οἱανδήποτε ἀπασχόλησιν τῶν ἐπιτελείων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς ΚΥΠ καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, μὲ τὸ ἐνδεχόμενον ἐξουδετερώσεως ἐν περιπτώσει ἀνάγκης τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ. Τοιοῦτος πρωθυπουργὸς ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὸ ἔθνος καὶ τὴν δημοκρατίαν.

3) Τὸ σχέδιον «Περικλῆς» δὲν ἐφηρμόσθη οὔτε ὡς ἄσκησις, διότι ἀπηγόρευσε τὴν ἄσκησιν αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Καραμανλῆς ὡς πρωθυπουργός. Διατί ἀνέθεσεν ὁ πρωθυπουργὸς διὰ τοῦ ὑπουργοῦ Ἀμύνης εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Λουκάκην καὶ τὴν «ὁμάδα» των βοηθῶν του — καὶ ἐρωτᾶται εἰδικώτερον ὁ ὑπουργὸς Ἀμύνης μήπως γνωρίζει ὅτι ὡς «ὁμὰς» χαρακτηρίζεται ἀπὸ καιροῦ ὑπὸ τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν ἀξιωματικῶν — τὴν ἔρευναν τῶν φακέλλων τῶν διαφόρων ἐπιτελικῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς ἀνακάλυψιν διαταγῶν, μαρτυρουσῶν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου «Περικλῆς» κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1961; Δύο ἐκ τῶν προϊσταμένων τοῦ ἀντιστρατήγου Λουκάκη ἦσαν διοικηταὶ μεγάλων μονάδων κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην.

Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς Ἀμύνης, ἀντὶ νὰ ὠθήσουν τὸν νεώτερον τῶν ἀντιστρατήγων εἰς ἐνέργειαν ἀπαράδεκτον, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς οὐδέποτε ἐδικαιοῦτο, ὡς ἄληθης στρατιώτης, νὰ δεχθῇ νὰ ἀναλάβῃ, δὲν εἶχον παρὰ νὰ ἐρωτήσουν τοὺς νῦν ἀρχηγοὺς τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. καὶ τοῦ Γ.Ε.Σ., ἐὰν εἶχε κοινοποιηθῆ εἰς αὐτούς, διοικητὰς μεγάλων μονάδων ἐν ἔτει 1961, τὸ σχέδιον «Περικλῆς» καὶ ἂν εἶχον λάβει οἱασδήποτε ἄλλας διαταγὰς πρὸς ὑλοποίησιν αὐτοῦ.

Ἀλλὰ τὸ σχέδιον «Περικλῆς», ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ εὐγλώττου διαγράμματος, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζεται ὡς προσθήκη ἕνα εἰς παράρτημα Α', προβλέπει ὡς σχέδιον ψυχολογικοῦ πολέμου τὴν σύμπραξιν κατὰ κύριον λόγον οὐχὶ τῶν στρατιωτικῶν μονάδων, ἀλλὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν νομαρχῶν.

Καλῶ τὸν Πρωθυπουργὸν νὰ ἐρωτήσῃ οἱονδήποτε νομάρχην, ἐὰν τοῦ ἐκοινοποιήθη τὸ σχέδιον καὶ ἂν ἔλαβε διαταγάς, συνδεομένας ἀμέσως μὲ τὴν ἐφαρμογήν του. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐλάμβανον οἱ νομάρχαι διαταγὰς συνδεομένας πρὸς τὴν ἄσκησιν «Περικλῆς», καλῶς θὰ τὰς ἐλάμβανον, διότι τὸ σχέδιον ἦτο καθαρῶς ἀντικομμουνιστικὸν καὶ οὐχὶ κομματικὸν ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ. Ἀλλὰ ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν ἔδωσε τὴν ἔγκρισίν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΙ ΕΧΕΙ ΝΑ ΕΙΠΗ Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ;

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνησυχεῖ ἐκ τῆς διεισδύσεως κομμουνιστῶν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις μας

Ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ τὸν ὑπουργὸν Ἀμύνης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Ὁ ὑπουργὸς Ἀμύνης κ. Γαρουφαλιᾶς ἀνῆλθε σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς συνομιλίας οὐδὲν ἀνεκοινώθη. Ὑπῆρχον ὅμως πληροφορίαι ὅτι ἐξεφράσθησαν ἀνησυχίαι τοῦ Βασιλέως διὰ τὴν διείσδυσιν εἰς τὸν Στρατὸν τῶν κομμουνιστῶν.

Ἤδη ἐνωρίτερον εἶχον κυκλοφορήσει δύο ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες εἰς ἔκτακτα παραρτήματα ἅτινα ἀνεφέροντο εἰς τὰ ὅσα ἀπεκάλυψεν ὁ κ. Κανελλόπουλος εἰς τὸν λόγον του εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος, τονίσας ὅτι ἡ κυβέρνησις Παπανδρέου παντοῦ ἤνοιξε τὰς «κερκόπορτας» διὰ νὰ εἰσδύσῃ καὶ νὰ μᾶς κτυπήσῃ ἐκ τῶν νώτων ὁ ἐχθρός. Συμβαίνει αὐτὸ μυστικὰ καὶ ὕπουλα εἰς τὴν Κρατικὴν διοίκησιν καὶ εἰς τὰ καίρια Γραφεῖα ἢ τὰς μονάδας αὐτῶν τούτων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ ἔθνους, ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διεισδύσεως τῶν «Λαμπράκηδων» εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὁπότε καὶ ἐπανῆλθε εἰς τὴν καταγγελίαν περὶ διεισδύσεως μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας.

Ἡ δημοσιευθεῖσα εἴδησις ἀναφέρει ὅτι μαθηταὶ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων συνελήφθησαν καὶ ἀπεμονώθησαν, ὑποβαλλόμενοι εἰς αὐστηρὰν ἀνάκρισιν, κατόπιν στοιχείων ἅτινα περιῆλθον εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ὁποῖα μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς περιελαμβάνοντο ἄτομα ἀνήκοντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν «Λαμπράκηδων», καταβάλλοντας προσπαθείας προσηλιτισμοῦ καὶ ἄλλων μαθητῶν τῆς Σχολῆς. Ἐπὶ τῶν ἀνακρίσεων τηρεῖται ἀπόλυτος μυστικότης ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

—o—

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν τὰ γραφέντα ὅτι εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Εὐελπίδων εἰσέδυσαν «Λαμπράκηδες» διέψευσε ταῦτα κατηγορηματικῶς.

Ἐξ ἄλλου, ὡς ἐγνώσθη ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος πρόκειται νὰ ἀχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ θέμα τῆς διεισδύσεως τῆς ὀργανώσεως «Λαμπράκη» εἰς τὸ Στράτευμα καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων. Ἡ συζήτησις θὰ προκληθῇ δι' ἐπερωτήσεως τῆς ΕΡΕ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ ΜΙΑ ΖΩΗ

Ἔλαβα ἕνα γράμμα, ποὺ εἶναι ὁμορφογραμμένο καὶ ποὺ ἀφήνει τὴν πέννα ποὺ τὸ γράφει νὰ ὀνειροπολῇ, σὰν νἀναι ἀπὸ ἕνα κοριτσάκι.

Γράφει μιὰ κοπέλλα, πού, μετὰ τὸ γάμο της, φαίνεται νὰ ἔχῃ χάσει τὰ νερά της. Αὐτὸς εἶναι ὁ γάμος; ρωτάει. Τότε, τί λένε γι' αὐτὸν πὼς εἶναι ἀντίβαρο τῆς εὐτυχίας; Ἔπειτα μοῦ ἐξιστορεῖ πὼς τὸν ἱερὸ σπόρο τοῦ ἔρωτά της, ποὺ τὸν ἐτοποθέτησε μὲ τόση τρυφερότητα στὸ αὐλάκι τῆς ζωῆς της, ὑπῆρξε ἀπάτη, γιατί ξύπνησε μέσα ἀπὸ τὴν πιὸ ἀποκαρδιωτικὴ πραγματικότητα καὶ ἀπὸ τὴν πιὸ ἀπαράδεκτη δοκιμασία.

Αἰσθάνομαι κούραση, γράφει καὶ φόβο μαζύ, γιατί ἔχασα σήμερα ὅ,τι ὑπῆρχε χτές. Τοὺς πρώτους μῆνες, μοῦ ἐξομολογεῖται, μ' ἀπασχόλησε ἡ ἐνεργητικότητα τῆς τακτοποίησης τοῦ σπιτιοῦ μου, ὅπως καὶ ἡ πρῶτες φωτοσκιάσεις τοῦ συζυγικοῦ βίου, ποὺ μὲ ζάλιζαν. Ἔπειτα, ὅμως, αἰσθάνθηκα τὸ ἀκαθόριστο αἴσθημα τοῦ κενοῦ. Ἔγινε ὑπνοβάτιδα, ποὺ περπατάει πάνω σὲ μιὰ στέγη ἤρεμα, χωρὶς νὰ βλέπῃ κανένα γελαστὸ σημάδι. Μὲ χαμόγελο οἴκτου, γράφει, κυττάζω ὅ,τι ἄλλοτε λάτρευα. Καὶ ὁ ἔρως ἔγινε τὸ λουλοῦδι μιᾶς ὥρας, ἐνῷ τὸ εἶχε φανταστῆ ἀθάνατο... Ἡ γλυκὲς ἡμέρες της, τώρα, ἔγιναν ἀργὲς καὶ τὰ νεῦρα της ἔσπασαν ἀπὸ τὴν αἴσθηση τῆς πλήξης. Ἤρθε, σὰν νὰ λέμε, τὸ ράγισμα, ποὺ σκόρπισε καὶ κάθε ἀνάμνηση.

Καταφεύγει στὸ γράμμα της σ' ἕνα μελαγχολικὸ προσκύνημα, ἀλλὰ ὡς πόσο μπορεῖ νὰ κρατήσῃ ἡ εὔθραυστη αὐτὴ ἰσορροπία; Τί μπορῶ νὰ ἀπαντήσω, ὅμως, στὸ γράμμα αὐτό, ποὺ εἶναι γεμάτο ἀπὸ μεταμέλεια; Νομίζει, ὅτι στέρεψαν ἡ πηγὲς τῆς εὐτυχίας της.

Καὶ δὲν εἶναι καὶ ἡ πρώτη, ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τοὺς ἰδανικοὺς πέπλους ποὺ τῆς σκέπαζαν τὴν ἐρωτική της ζωή. Κι' ὅμως, μποροῦσε νἀναι εὐτυχισμένη, πλησιάζοντας τὴν πραγματικότητα πιὸ ψύχραιμα. Τώρα παίζει τὸ ρόλο τῆς μεγάλης πονεμένης, χωρὶς στὴν οὐσία νὰ εἶναι. Ἂν κατὰ κάποιο τρόπο ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴ ζωὴ μὲ σκληρότητα γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸ ψωμί της, ἡ ὧρες της θἄταν γεμάτες. Ἂν συναντοῦσε στ' ἀλήθεια τὸ τρομερὸ πρόσωπο τοῦ πόνου, δὲν θὰ τολμοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ παίξῃ τὸν ἀποκρουστικὸ ρόλο τῆς δυστυχισμένης. Φαίνεται πὼς ἡ ἐπιστολογράφος μου εἶναι νέα καὶ ἄπειρη καὶ δὲν ἔχει καταλάβει, πὼς ὁ γάμος εἶναι μιὰ πρόκληση πρὸς τὴν ἴδια τὴ φύση καὶ πὼς σὰν πετάξῃς τὸ γάντι σ' αὐτή, τότε νὰ ἑτοιμαστῆς νὰ ἀντιμετωπίσῃς καὶ τὴ μάχη ποὺ προκάλεσες.

Δὲν κατάλαβε ἀκόμα, πὼς ἂν δὲν ὑπάρχῃ πίστη γιὰ τὸν κοινὸ ἀγῶνα, τὸ οἰκοδόμημα τοῦ γάμου κλονίζεται. Δὲν θὰ ὑπάρχῃ πάντα, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ, ὁ ἐρωτικὸς ἥλιος, ποὺ χρυσώνει τὶς καρδιές. Αὐτός, ὁπωσδήποτε, μιὰ μέρα θὰ βασιλέψῃ καὶ ὁ ἄντρας δὲν μπορεῖ γιὰ πάντα νὰ εἶναι τὸ ἀντιφέγγισμα τῆς γυναίκας. Ξέρω, φυσικά, πὼς ὁ ἔρωτας γιὰ μιὰ νεανικὴ καρδιὰ εἶναι σκοπὸς καὶ κοντὰ σ' αὐτὸν δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ καμμιὰ ἄλλη πίστη.

Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀλήθεια, ἀλλὰ εἶναι ταὐτόχρονα καὶ ἕνα ὄνειρο. Ἐνῷ ἡ ζωὴ εἶναι βαθειὰ ἀληθινὴ καὶ πλατειὰ σᾶν τὴ θάλασσα. Ὁ ἔρωτας ἔχει σ' αὐτὴ περιωρισμένο ἀπόθεμα καὶ μοιάζει μὲ τὸ λιχνιστή, ποὺ ξεκαθαρίζει τὸ σπόρο, βάζοντας ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ ζήσῃ κι' ἀπ' τὴν ἄλλη ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ ἐξαφανιστῇ. Αὐτὸς ὁ νόμος εἶναι καὶ ὁ ἰσχυρότερος στὸ γάμο. Ἀλλὰ ἕνας γάμος μπορεῖ νὰ προσφέρῃ τὸ ἀνείπωτο καλὸ τῆς τρυφερότητας, τὴ λεπτὴ φροντίδα τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλο, τὸ συμπονετικὸ βλέμμα καὶ τὴν ἀξία τῆς καλωσύνης. Γιατί, λοιπόν, νὰ ἐξαντλῆται κανεὶς σὲ μικροπράγματα καὶ νὰ πνίγεται μαζύ τους; Δὲν τὸ ἤξερε, τάχα, δὲν τῆς τὸ εἶπε κανείς, ὅτι δυὸ ζωὲς δὲν συμβιβάζονται μὲ τὸ πρῶτο; Ἡ καθημερινὴ ζωὴ τοῦ γάμου διαφέρει ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὴν πλανεμένη ἀπὸ τὶς τρεμουλιαστὲς φλόγες τῆς καρδιᾶς. Τὸ μελίσσι τῶν ὀνείρων, μετὰ τὸ γάμο, παύει νὰ βομβῇ καὶ τὸ μαγικὸ ραβδὶ τῆς πραγματικότητας μεταμ